

**I barndommen i Sneum fik Henrik Gunde lov at raspe færre roer end sine søskende for at koncentrere sig om musikken. Nu er han blevet »opdaget« i København, men holder fast i sin vestjyske beskedenhed. Hør ham fredag med trio.**

Han har aldrig søgt en krone i legater og har snydt sig selv for masser af kørsels-godtgørelse. For Henrik Gunde, der stammer fra Sneum, har bare brændt for at spille.

Nu har branchen fået ørerne op for jazzpianistens talent i en grad, så han kan leve af det.

Hør for eksempel, hvordan han har tilbragt de seneste uger: Først var der lige en række jobs rundt i landet med Radioens Big Band på turné med Lisa Nilsson.

Så skulle han af sted med saxofonisten Fredrik Lundin, og derefter kunne der lige blive tid til at smutte med The Orchestra til Paris for at genindvi Det Danske Hus sammen med regentparret, inden turen gik til Oslo til endnu en koncert med Lundin.

## **Rekreation på Fanø**

I denne uge har han sluppet af med svigerfamilien på Fanø.

– Jeg har været på rekreation, fortæller pianisten, som til daglig bor med sin kæreste, pædagogen Lise Sørensen, i Århus. Men han har også et værelse i København og en kælder i Kirkegade i Esbjerg.

Her logerer han jævnligt hos Nicolas Kock, der er docent på Vestjysk Musikkonservatorium og spiller kontrabas i Gunde-trioen, hvis tredje mand er trommeslageren Steen Holm.

Med Jazz Esbjerg som arrangør genopfrisker de tre på fredag klokken 21 en række perler af én af jazzens gamle mestre, Erroll Garner. Det foregår i Café Ørsted på konservatoriet, hvor man allerede fra klokken 19 kan varme op med en buffet.

## Sindig jyde

Trioen har holdt sammen siden 1994, og vennen med de dybe toner mener, at det nok skyldes Henrik Gundes ydmyghed, at der skulle gå en del år, før han for alvor blev »opdaget« øst for Storebælt.

»Men en stor hund behøver ikke gø«, lyder det fra Nicolas Kock.

Selv siger Henrik Gunde:

– Jeg er bare en sindig jyde. Det skal i hvert fald ikke være mig, der skal fortælle, hvor fed jeg er.

Og det har musikeren, der i første halvdel af 1990'erne uddannede sig til musikkonservatorium og siden tog diplomeksamen, da også anmelderne til.

– Jeg er så ny, at jeg endnu ikke har fået dårlig kritik. De er meget flinke ved mig, mener Gunde, der ofte optræder som *sideman* – den musiker, som solisten lader styre sit band. Altså en slags kapelmester.

– Så er det måske nemmere at få gode anmeldelser, end når man åbner sig helt med sin egen musik. Så siger man

næsten: »Kom og dræb mig.«

## Blev sparet

Det bliver sagt med et varmt smil, som er karakteristisk for pianisten. Også når han sidder ved sit instrument. At han overhovedet blev professionel pianist som sin morfar, skyldes at forældrene gav ham lov. På gården i Sneum havde han færre pligter end sine søskende.

– Jeg skulle da køre hø og halm og raspe roer, men jeg blev sparet lidt, fortæller han.

## Utrolig lydhør

Det har givet pote. Ud over at være fast engageret i Tivoli Bigband optræder han med en række af branchens største. Jesper Riis. Tom Harrell. Billy Cobham. For blot at nævne nogle få.

Med Nicolas Kocks ord: »Rigtig mange solister foretrækker ham som deres pianist på grund af hans evne til at spille fantastisk klaver og samtidig være utrolig lydhør og stilbevidst.«

Selv siger Henrik Gunde:

– Det kan være hårdt at være væk hjemmefra en måned ad gangen. Så kunne jeg tænke mig et 8-16 job. Men når jeg har været hjemme i to dage, vil jeg jo bare ud at spille igen. Jeg kan savne at lave håndgribelige ting. At kunne sige: »I dag har jeg muret en mur« i stedet for at rende rundt og øve sig. Men jeg prøver at finde musikken i det hele, og drømmen er at kunne leve af at spille det, jeg allerhelst vil, og kombinere det med at være hjemme.

Lige nu brænder han for eksempel for at komponere med en nordisk tone.



“ Jeg er bare en sindig jyde. Det skal i hvert fald ikke være mig, der skal fortælle, hvor fed jeg er. ”

TEKST:  
ANNELENE  
VESTERGAARD  
Tlf. 7912 4627

FOTO:  
UFFE  
KONGSTED  
tlf. 7912 4643

## Han er utjekket

Til drømmen hører også at få børn. Men Nicolas Kock, der selv har to, ler højt: »Han aner ikke, hvad han taler om.«

For småfolk vågner tidligt og skal have mad og hentes, inden daginstitutionen lukker. Uanset at farmand måske har siddet over en øl med kollegerne for at *falde ned* efter en koncert.

»Man kan ikke sige om Henrik, at han er tjekket«, mener Nicolas Kock. Med baggrund i, at det netop ofte siges om rytmiske musikere, at de er nogle rodechoveder med hensyn til skrive noder ud, planlægge turneer og sørge for booking.

– Jamen, jeg prøver virkelig, men så fylder musikken så meget. Nu har jeg dog fået en revisor, griner Henrik Gunde.

## Snylter på de andre

På dage, hvor tangenterne ikke lige finder tonerne, som han gerne vil, bruger han sine medspillere.

– Hvis man sidder og er lidt uoplagt, får man heller ikke så meget igen. Men hvis man giver sig selv lov til at tage fra de andre, kan man snylte lidt på dem, og så er det fedt at spille igen.



“ Jeg kan savne at lave håndgribelige ting. At kunne sige: »I dag har jeg muret en mur« i stedet for at rende rundt og øve sig. ”